

අලෙවියෙන්

පෝෂණයට මූලාධාර වන්නේ ආහාරයයි. මිනිස් සිරුරට අවශ්‍ය කරමි පෝෂ්‍ය පදාර්ථ තමන් ලබා ගන්නා ආහාර තුළින් නොලැබෙන තත්ත්වයක් සරලව මන්දපෝෂණය ලෙස සැලකිය හැකියි. ආර්ථික හා සාමාජික කරුණු මන්ද පෝෂණය ඇතිවීමට මූලික වේ. පෝෂණ ප්‍රතිපත්ති සැකසීමේදී ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කල යුත්තේ මේ ආර්ථික හා සාමාජික කරුණු කෙරෙහිය. විශේෂයෙන් ආර්ථික ප්‍රශ්ණවලට විසඳුම් සෙවීමේදී කායාබ්‍රමණ අලෙවි රටාවක ඇති වැදගත්කම පෙන්වා දීම මේ ලිපියේ මූලික අරමුණ වේ.

අලෙවිය හා පෝෂණය අතර ලඟ සම්බන්ධතාවක් පවතී.

තමන්ට අවශ්‍ය කරන ආහාර ද්‍රව්‍ය තමන්ම නිෂ්පාදනය කරන යැපුම් ආර්ථික කවයක් අපරවේදීන් නැත. ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්නේ එක් කොටසකි. ඒවා පරිභෝජනය කරන්නේ තවත් කොටසකි. මේ දෙපක්ෂය අතර සම්බන්ධතාවක් ඇති කිරීම අලෙවි ක්‍රමයෙන් සිදුවිය යුතු වැදගත් සේවාවකි. ඒ මගින් වෙලඳ පොලට අවශ්‍ය භාණ්ඩ, නිෂ්පාදකයින් විසින් නිපදවීමක් අපේක්ෂා කෙරේ. නමුත් මේ කායාබ්‍රමණ අලෙවි ක්‍රමය තුළින් අද හරියා කාරව ඉටු නොවේ. පාරිභෝගිකයා හා නිෂ්පාදකයා අතර සම්බන්ධ

වැඩි රුචිකත්වයක් දක්වන භාන්ඩ වෙලඳපොලේ සුලභ කළ හැකි අතර, පෝෂණ මට්ටමේදී නැංවිය හැකිය.

පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය ආහාරයට භාන්ඩ ලබාදීම අලෙවියෙන් ඉටුවිය යුතු තවත් වැදගත් කාර්යයකි. මේ සඳහා ආහාර ද්‍රව්‍ය පිළියෙල කිරීම වැදගත් වේ. ආහාර වර්ගකිරීම, තේරීම, ඇහිරීම පාරිභෝගික අවශ්‍යතාවන්ට අනුව සිදුවිය යුතුය. නමුත් මේ සම්බන්ධයෙන් අපේ රටේ තත්ත්වය ඉතාම කණගාටු දයකය. බොහොමයක් ආහාර ද්‍රව්‍ය පාරිභෝගිකයා අතට පත් වන විට ඒවායේ අඩංගු පෝෂණ ද්‍රව්‍ය හීන වී ගොස්ය. එසේ නැත්නම් ඒනාග වී ගොස්ය. සහල් වර්ග පාරිභෝගිකයා අතට පත් වන්නේ ගල් සහ වැලි සහිතවය.

පෝෂණය රකා ගනිමු

නිෂ්පාදකයාගේ සිට පාරිභෝගිකයා දක්වා භාණ්ඩ හා සේවා ගලායාමේ ක්‍රියාවලියට අදාල සියළුම කාර්යයන් අලෙවිය යන්තෙන් අදහස් කෙරේ. එනම් මිලදී ගැනීම්, ප්‍රවාහණය කිරීම, ගබඩා කිරීම, විකිනීම ආදී කායාබ්‍රමණයන් රැසක් අලෙවිය තුළ අන්තර්ගත වේ. කායාබ්‍රමණ අලෙවි ක්‍රියාවලියක් තුළින් අවශ්‍ය භාණ්ඩය, අවශ්‍ය ආකාරයට අවශ්‍ය පුද්ගලයාට, අවශ්‍ය වෙලාවට ලබාදීමට පුළුවනි. මේ නිසා

කමක් නැත. පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය කරන භාන්ඩ විලිබඳ වැට හිමක් නිෂ්පාදකයාට නැත. නිෂ්පාදකයා භාන්ඩ නිෂ්පාදනය කරන්නේ වෙළඳ පොල සැලකිල්ලට ගෙන නොවේ. නිෂ්පාදනය කර වෙළඳ පොලවලට යොයයි. එනම් අද අළුය, පටන් ගන්නේ නිෂ්පාදකයාගෙනි. ඇත්තෙන්ම විය යුත්තේ පාරිභෝගිකයාගෙන් අලෙවිය පටන් ගත යුතු බවය. එනම් පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය කරන භාන්ඩ, නිෂ්පාදකයා නිපදවිය යුතුය. ඒ මගින් පාරිභෝගිකයා

බොහෝ සහල්වර්ග හොඳට සෝදා ගැනීමට සිදුවේ. ඒ මගින් විටමින් වර්ග ඒනාග වේ. දේශීය කෘෂිකාර්මික අංශය නිෂ්පාදනය කරන භාන්ඩවලින් බොහොමයක් විශේෂයෙන් එළවළු ඉක්මණින් නරක්වන පුළු ඒවායි. එම නිසා කෙටි කාලයක් ඇතුළත ඒවා පරිභෝජනයට ගත යුතුය. ඒ සඳහා හැකි ඉක්මණින් හා කායාබ්‍රමණ ආකාරයට පාරිභෝගිකයා වෙත ලඟා කරවීම අලෙවි ක්‍රමයට පැවරී ඇති ප්‍රධාන කාර්යයකි. නමුත් අපේ රටේ

එළවළු වැනි ද්‍රව්‍ය පාරිභෝගිකයා අතට පත්වන විට දින 2ක් පමණ ගතවේ. ඒවායේ අළුත් බවක් නැත. කොළ එළවළු වර්ග බොහොමයක් පාරිභෝගිකයා අතට පත් වන විට කැමට පවා නුසුදුසු තරමට අපවිත්‍රවී ඇත. මේ නිසා බොහෝ පාරිභෝගිකයන් කොළ එළවළු කැමට මැලි කමක් දක්වති. 'ඒ' විටමින් උණකාවය අපේ රටේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයක් වී ඇත්තේ මේ නිසාය.

අවශ්‍ය වේලාවට ආහාර ද්‍රව්‍ය පාරිභෝගිකයාට ලබාදීම අලෙවි ක්‍රමයට පැවරී ඇති තවත් කාර්යයකි. බොහෝ කෘෂි ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා පවතින ඉල්ලුම සාපේක්ෂව ස්ථාවර මට්ටමක පවතී. නමුත් සැපයුම ස්ථාවර මට්ටමක නැත. විටක සැපයුම පවතින ඉල්ලුම ඉක්මවා යයි. තවත් විටක සැපයුම ඉල්ලුමට ප්‍රමාණවත් නැත. එවැනි අවස්ථාවක පාරිභෝගිකයන්ට අවශ්‍ය කරන භාණ්ඩ වෙළඳ පොළේ අඩුවේ. නැත්නම් ඇත්තේම නැත. සැපයුම අඩු නිසා මිල ඉහල යයි. එවිට අඩු ආදායම් ලබන පුද්ගලයන්ට මිලදී ගැනීම අපහසු වේ. ඉන් ඔවුන්ගේ පෝෂණ මට්ටම පහල බසී. මේ නිසා පාරිභෝගිකයාට අවශ්‍ය භාණ්ඩ කලට වේලාවට ලබා දීමට ගබඩා කිරීම වැදගත් වේ. සැපයුම අධික වන විට අධිසැපයුම මිලදී ගෙන ගබඩා කර සැපයුම අඩුවන විට වෙළඳපොලට නිකුත් කළ හැක. එමගින් අනවශ්‍ය අන්දමට භාණ්ඩ මිල ඉහල යාම වලක්වා ගත හැකි අතර අඩු ආදායම් ලබන්නන්ට මිලදී ගැනීමේ හැකියාවද වැඩි වේ. ආහාර ගබඩා කිරීම තවත් අතකින් වැදගත් වන්නේ රටේ නිෂ්පාදන, වැස්ස හෝ නිසඟ වැනි ස්වාභාවික හේතූන් නිසා

විනාශ වී ගිය විටක රටේ ඇතිවන ආහාර හිඟය වලක්වා ගැනීමට එමගින් හැකියාවක් ලැබෙන නිසයි. රටේ ආහාර හිඟයක් ඇතිවුවහොත් එය දැඩි ලෙස පෝෂණය කෙරෙහි බලපාන බව නොරහසකි. 1973-74 වර්ෂවල රටේ ඇතිවූ ආහාර හිඟයෙන් විශේෂයෙන්ම ගැබ්නි සහ කිරිදෙන මව්වරුන්, ළදරු වත් සහ පෙර පාසැල් ළමුන් මන්ද පෝෂණයට ගොදුරු වීමේ ප්‍රවණතාවක් දක්නට ලැබූ බව සමීක්ෂණ වලින් සනාථ වී ඇත. මේ නිසා ආහාර ගබඩා කිරීම කලට වේලාවට බෙදා හැරීම පෝෂණය කෙරෙහි දැඩි ලෙස බලපාන බව පැහැදිලිය. නමුත් අපේ රටේ ආරක්ෂිත නොග තබා

පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ නිලධාරී

එල්. පී. රූපසේන
 විසීනි.

 ගැනීම ආහාර ගබඩා කිරීම ගැන දක්වන උනන්දුව කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැත.

මේ අනුව බලන විට අපේ රටේ පවතින අලෙවි රටාව, අවශ්‍ය පුද්ගලයාට අවශ්‍ය ආකාරයට අවශ්‍ය වේලාවට අවශ්‍ය භාණ්ඩය ලබා දීමට සමත්වී නැති බව පෙනේ. මෙම තත්ත්වය ජනතාවගේ පහත් පෝෂණ මට්ටම කෙරෙහිද දැඩි ලෙස බලපා ඇති බව පැහැදිලිය. එමෙන්ම අකායක්ෂම අලෙවි රටාව තවත් ආකාරයකට පෝෂණය කෙරෙහි අහිතකර බලපෑම් ඇති කරයි. අනවශ්‍ය විදියට භාණ්ඩ මිල ඉහල යාමට අද පවතින අලෙවි රටාව එක් හේතුවක් වී ඇත. අද අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ආහාර ද්‍රව්‍ය බොහොමයක

ඇතිවන නාස්තිය අතිවිශාලය. උද්ගරණයක් වශයෙන් එළවළු වල 20% - 40% ප්‍රමාණයක් අපතේ යයි. කායක්ෂම ප්‍රවාහන ක්‍රමයක් අපට නැත. උද්ගරණයක් වශයෙන් වී ධාන්‍ය ආදිය ගෙන යාමට ඇති ලොරි ගැලපුනක්, එළවළු, බිත්තර, පළතුරු ආදිය ගෙන යාමට යෝග්‍ය අයුරින් ඒවා තබා නැත. ඇඟිලි, ගබඩා කිරීම වැනි අවස්ථාවලදීද විශාල වශයෙන් ආහාර ද්‍රව්‍ය අපතේ යයි. ක්‍රමානුකූල අලෙවි රටාවක් ඇතිකිරීම තුළින් එවැනි අලෙවි වියදම් අඩුකර භාණ්ඩ මිල ඉහල යාම වලක්වා ගත හැකිය. ඒ මගින් ජනතාවගේ පෝෂණ මට්ටම වැඩි කල හැකිය. අද මන්දපෝෂණයට එක් ප්‍රධාන හේතුවක් වී ඇත්තේ ජනතාවගේ ශ්‍රම ශක්තිය හීනවී යාමයි.

කාර්යක්ෂම අලෙවි පද්ධතියක් ඇති කිරීම තුළින් ජනතාවගේ පෝෂණ මට්ටම නැංවීමට ඉමහත් රුකුලක් වන බව පැහැදිලිව පෙනී යයි. නමුත් අපේ රටේ පවතින අලෙවි රටාව ඉතාමත් පහත් මට්ටමක පවතී. සෑම විටම අපි උත්සාහ කරන්නේ නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමටයි. රටේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කරන්නේ ඒ සඳහායි. මේ නිසා එන්ට එන්ටම අලෙවි ප්‍රශ්න වැඩිවී ඇති හෙයින් ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින්ගේ අවධානය අලෙවිය දෙසට යොමු වීමට දැන් අවස්ථාව එළඹී ඇත. පෝෂණ ප්‍රතිපත්ති නිෂ්පාදකයින් තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති සැකසීමේදී අලෙවිය ගැන කල්පනා කළ යුතුය. වෛද්‍ය පර්යේෂණ ආයතනයේ නිර්දේශ අනුව පුද්ගලයකු දිනකට එළවළු ග්‍රෑම් 156.69 ක් පරිභෝජනය කල යුතුය. නමුත් 1969/70 සමාජ ආර්ථික සමීක්ෂණයට අනුව (34 වෙනි පිටුව බලන්න.)

අලෙවියෙන් පෝෂණය රැකගනිමු

(31 වෙනි පිටුවෙන්)

සාමාන්‍යයෙන් දිනකට පුද්ගලයෙකු පරිභෝජනය කරන්නේ එළවළු ග්‍රෑම් 105 කි. 1973 පරිභෝජන මූල‍්‍ය සමීක්ෂණයට අනුව පුද්ගලයෙකු පරිභෝජනය කරන්නේ දිනකට එළවළු ග්‍රෑම් 62 කි. මාළු ගැන සලකා බලන විට පුද්ගලයෙකු මාළු රාත්තල් 48 ක් අවුරුද්දකට පරිභෝජනය කළ යුතු වුවත් 1982 දී එක් පුද්ගලයකු පරිභෝජනය කර ඇත්තේ රාත්තල් 32 කි.

මේ සංඛ්‍යා ලේඛණ වලින් පෙනී යන්නේ පවතින ඒක පුද්ගල පරිභෝජනය ප්‍රශස්ථ පෝෂණ මට්ටම සඳහා ප්‍රමාණවත් නැති බවයි. පවත්නා පරිභෝජන මට්ටම ප්‍රශස්ථ මට්ටමට ගෙන ඒමේ ක්‍රියාවලියේදී අලෙවිය ඉතා වැදගත් තැනක් ගනී. ඒ නිසා දැනට පවතින අලෙවි රටාව කායබික්ෂමව ගොඩනැංවිය යුතුය. වෙළඳපලට අවශ්‍ය විදියට භාණ්ඩ නිපදවිය යුතුය. කාර්යක්ෂම විදියට ඒවා ගබඩා කර භාණ්ඩ හිඟයක් ඇති නොවන සේ ඒවා බෙදා හැරිය යුතුය. අනවශ්‍ය අලෙවි වියදම් අඩු කිරීමට භාණ්ඩවල අපතේ යාම අඩුකල යුතුය. ප්‍රවාහනය, ආහාර පිළියෙල කිරීම, භාණ්ඩ පැටවීම, බෑම නවී කරණය කළ යුතුය.